“Elbette aramızda derin ideolojik ayrılıklar olabilir. Elbette önceliklerimiz farklı farklı olabilir. Ancak bir şey ortadaki biz birbirimizle uğraşırken hırsızlar evimizi soyup soğana çevirdiler. Bizim için iki yol var. Ya aklımızı başımıza alır Kürt ulusal Hareketi, Aleviler, Müslümanlar , işçi ve emekçi örgütleri bir barış ve demokrasi cephesinde birleşerek; bize zorla dayatılan savaşa karşı, kardeş boğazlaşmasına karşı güçlerimizi birleştirir ve AK-Saray yönlendirmeli iktidarı seçim sandığına gömeriz, ya da onlar bizi 12 Eylül’de olduğu gibi stadyumlara, Mamaklara, Metrislere ve de Diyarbakır zindanlarına gömerler. Bir üçüncü seçeneğimiz bulunmuyor artık.”

AKP’nin on üç yıllık tek başına iktidar yıllarının başında demokrasi, hukuk devleti, temel hak ve özgürlükler gibi AKP Programında yer alan "çağdaş demokratik değerler" adına yarım kalan bir çok sözde açılım yapılmış, çözüm süreçleri başlatılmış, her ne hikmetse söz konusu tüm girişimler somut bir sonuca varmadan, hiç bir şey olmamış gibi gündem olmaktan çıkarılmıştır.

Bugün ise gelinen aşamada sözde demokratik iktidar, başında tek karar verici kişinin bulunduğu mutlak iktidara dönüşmüştür. 13 yılın sonunda yasama, yürütme ve yargı erkler ayrılığı ilkesine aykırı bir şekilde, devletin tüm kurumları AKP’nin, AKP de şef RTE’nin kontrolüne girmiştir. Bütün bunlar olurken, ülkenin diğer siyasi partileri durumu seyretmekle yetindiler. Etkili bir muhalefetten ve iktidar perspektiften yoksun olarak AKP liderinin belirlediği gündemlerin peşinde sürüklendiler.

Cumhuriyet tarihi boyunca yaşadığımız bunca tecrübeye karşın, böylesi bir sonu öngöremediğimiz yetmezmiş gibi bugün hala oturup dizlerimizi dövüyoruz, 13 yıldır iktidarda olan AKP adım adım nasıl devlete egemen hale geldi? Kendisine ilerici, devrimci, sosyalist, sosyal demokrat diyenler uyuyor muydu? Ya da şöyle soralım; biz tıpkı 12 Eylül öncesinde olduğu gibi birbirimizle boğazlaşırken mi bütün bunlar oldu? Oysa biz bütün bu yaşananlardan ders çıkardığımızı da söylüyorduk yazarak, anlatarak. Ancak bugün geldiğimiz noktada hiç te ders çıkarmadığımız ortada değil mi?

İslam kılıflı faşist AKP devleti; bir yandan Suriye ve Irak'ta savaşan güçlerin en barbar kesimini destekleyerek bölgede olası devrimci dinamikleri ezmeye çalışırken, bir yandan da bölge ülkelerinin tümünde süren Kürt halkının özgürlük savaşını çeşitli yöntemlerle etkisizleştirmeye, ülkemizin ve bölgenin devrimci dinamikleriyle ittifak yapabilecek toplumsal kesimleri korkutarak olası demokratik iktidar alternatiflerini doğmadan boğmaya çalışmaktadır. AKP bu yüzden IŞİD ve türevlerine dayanarak bölgenin ilerici dinamiklerini dışarıdan dinci barbarlığın egemen olduğu bir coğrafya ile kuşatmaya çalışmaktadır.

7 Haziran seçimlerinde iktidarı kaybeden AKP, muhalefetin çapsızlığından dolayı hala gündem belirlemeye ve düşük bir hükümetle ülkeyi yönetmeye devam ediyor. Bugün Erdoğan'ın başkan yapılmaması için ne kadar mücadele etsek te, geçmiş cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Anayasal bir değişikliğe gidilmeden Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesini kabul ederek ve Erdoğan karşı ortak adaylar göstererek aslında Erdoğana başkanlık yolunu bu muhalefet açmıştır. Çünkü halkın seçtiği bir Cumhurbaşkanı ile meclisin seçtiği bir cumhurbaşkanı aynı şey değildir. Elbette Erdoğan boşluktan yararlanarak ve mevcut anayasayı da çiğneyerek hareket etmektedir. Erdoğan ve AKP mevcut anayasayı değiştirmeden sadece halkın seçtiği bir cumhurbaşkanı ile başkanlık sisteminin yürürlüğe konulamayacağını elbette biliyorlardı. Ancak Erdoğan görüldüğü gibi şimdi anayasayı çiğneyerek tek adamlığı sürdürmekte ısrar etmektedir.

Yine seçimden sonra MHP'nin meclis başkanlığı seçimlerinde ve Kürt hareketine karşı başlatılan topyekün savaşta AKP'nin koltuk değneği olduğu ortada iken, CHP AKP'nin koalisyon kurma adı altında oynadığı oyunu görememiş ve 45 günlük sürenin neredeyse tamamı heba edilerek Erdoğan'ın amacına hizmet edilmiştir. CHP Erdoğan yönlendirmeli oynanan koalisyon oyununda ancak figüran rolünü oynayabilmiştir.

AKP yetkisiz ve istifa etmiş bir hükümetle ülkeyi savaşa sokarak, komşularının iç işlerine karşırken, ana muhalefet hala MHP ile bir hükümet kurulur-munun hesabını yapabilmektedir. Oysa MHP ile AKP yapışık ikiz kardeştirler. Ne zaman devrimci, ilerici bir dalga yükselmişse, MHP onun önünde set olmuştur.

MHP iktidara gelme amaçlı, kitleleri örgütleme amaçlı bir parti değildir. MHP bir misyon partisidir. Görevleri vardır, yeri ve zamanı geldiğinde o görevlerini icra etmek üzere derin ulusal ve uluslararası güçler adına harekete geçer. Bugün de Kürt hareketine ve HDP ve HDK şemsiyesi altında, Birleşik Haziran Hareketi şemsiyesi altında bir araya gelen ilerici güçlere ve hatta CHP içinde yer alan ilerici, demokrat milletvekillerinin de içinde yer aldığı Barış Bloku'na karşı; MHP gözünü kırpmadan AKP'nin yanında yer alır. Almaktadır da. MHP bir devlet projesidir. Kullanım tarihi bitene kadar da sahnede kalmaya devam edecektir. Keza son günlerde asker cenazeleri bahane edilerek metropollerde Kürtlere karşı, HDp binalarına karşı

Akp gençliği ve bozkurtlar ortak harekete geçmiş bulunmaktadırlar.

Sözün özü; MHP yükselen Kürt Hareketine ve onunla müttefik olan Alevi Hareketine karşı, Devrimci-Demokratik Harekete karşı, tıpkı 12 Eylül öncesinde olduğu gibi karanlık görevler üstlenmekte beis görmemektedir. Her ne kadar MHP lideri Erdoğan karşıtı görünse de, ideolojik olarak bu iki parti yapışık ikiz kardeştirler. Her ikisi de aynı tabana hitap ettikleri için siyaseten kavgalı görünüyorlar. Oysa paylaşamadıkları sadece iktidar olanaklarıdır. Çünkü Erdoğan hep bana rap bana demektedir.

Kürtlerin yanında Aleviler ve devrimciler de hedeftedir.

Faşist AKP iktidarının "yeni süreç" diye ilan ettiği, gerçekte Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı yeni bir savaş ilanından başka bir şey olmayan günümüz politikası sonucu 7 Haziran seçimlerinden bu yana Alevilere yönelik saldırılarda belirgin bir artış oldu. Elbette bu bir rastlantı değildir.

AKP faşist iktidarının hedefi; her ne kadar Kürt karşıtlığı gibi görünse de Suruç katliamında görüldüğü gibi asıl hedefi tüm devrimci, demokratik bileşenlerdir. Elbette Aleviler de bu politikadan nasibini alacaktı. Nitekim izlenen politikayı iyi takip edersek AKP faşizminin Kürt halkı ve devrimci güçlerle birlikte Alevileri hedef tahtasına yerleştirdiğini görürüz.

AKP iktidarı ve tekçi şefi Erdoğan son atamalarla kontrolüne aldığı TSK aracılığıyla Temmuzdan itibaren savaş uçakları dahil, bütün baskı ve terör araçlarını devreye soktu. Dinci ve ırkçı sivil faşistler devlet güçlerinin yanında ülkenin dört bir yanında Kürt halkına, Alevilere ve bir bütün devrimcilere karşı harekete geçirildi. Suruç katliamı, bu politikanın zirvesi oldu.

Ancak bölgemizde görüldüğü gibi dinci faşistlerin Türkiye'de harekete geçirilmesi için uygun bir hedefin olması gerekiyordu. Mezhep çatışmasını uzun bir zamandır kışkırtıp duran dinci faşist iktidar açısından Aleviler bu amaç için biçilmiş kaftandı. Bakın son günlerde yaptığı açıklamalarının birinde Erdoğan ne diyor: *"Paralel örgütüyle, Bölücü örgütüyle, Mezhepçi örgütüyle, sözde aydınlarıyla, büyük bir ihanet şebekesinin koalisyonuna şahit oluyoruz."* Parelel ve bölücü örgüt söylemiyle kimleri kastettiği biliniyor, Mezhepçi Örgüt dediği de Aleviler olsa gerek. Yani bu sözleriyle doğrudan Alevileri hedef gösteriyor.

Sözde aydınlar deyimiyle de aslında bir bütün Türkiye devrimci-demokratik hareketini ‘de sürdürdüğü soykırım amaçlı tutuklama operasyonlarının içine alıyor. Bugün ülkede yürütülen gözaltı operasyonlarını iyi incelersek, çoğunluğu HDP ve KCK’ye yönelik olsada, hem tüm HDP bileşenlerine yani Türkiyeli demokratik-ilerici siyasal partilere, hem de Birleşik Haziran Hareketi bileşenleri de içinde bir çok devrimci harekete karşı da operasyonlar sürmektedir. Amaç; olası bir erken seçimde bir yanda korku yayarak bazı güçlerin sandığa gitmesini önlemek, bir yandan da doğal kitle önderlerini, parti yöneticilerini tutuklayarak seçim çalışmalarını sekteye uğratıp HDP’nin başarısını önlemeye çalışmaktır

Aleviler tarih boyunca egemenlere karşı duruşlarıyla, her zaman ezilenin yanında tavır alışlarıyla her kriz döneminde dün Osmanlı’nın, bugün de Türkiye’nin şamar oğlanları gibi algılanıyorlar. Aleviler inaçları gereği nerde bir devrimci kalkışma varsa, nerde haksızlığa ve zulme karşı başkaldırı varsa orada mazlumun safında yer aldıklarından dolayı da hep gerici egemenliğin hedef tahtası olmuşlardır. Türkiye ve Kürdistan'da Aleviler dinci faşist iktidar ve onun başındaki ‘uzun adam’ için Hitler'in Yahudileridir adeta.

Alevilerin son yıllarda nasıl büyük bir tehdit altına alındığını söylemeye gerek yok. Sadece İŞİD denen katil sürüsünün Hatay'ın yanı sıra artık Türkiye'nin iç kesimlerindeki Alevileri de tehdit etmeye başladığını hatırlatmak yeter.

Alevilerin yaşam endişeleri artıyor

Dikkat ederseniz son günlerde Alevi evleri işaretleniyor. Aleviler fişleniyor. Alevi kurum yöneticiler ve kanaat önderleri hedef haline getiriliyor. Yandaş medya hükümet siparişlerine uygun Alevileri hedef gösteren manşetler hazırlıyor.

“IŞİD: Barbarlık Devleti” adlı kitabın yazarı Heysem Menna, bir röportajında “IŞİD’in Türkiye’de 3 binden fazla üyesi olduğunu, şu an Suriye’de IŞİD saflarında 600 civarında Türk vatandaşının çatışmalara katıldığını” ifade ediyor.

Menna'nın diğer önemli uyarı *"bence IŞİD Türkiye'de de Alevilere, Kürtlere, azınlıklara saldırabilirler. DAEŞ Türk-Sünni olmayan gruplara saldırmaya çalışacak"*
diyor.

Alevilerin dünyasındaki endişe büyük. IŞİD'e yönelik göstermelik sözde operasyonlar, Alevileri "tehdit" göstererek bu endişeleri daha da artırıyor.

Daha bir kaç gün önce Üsküdar Kirazlıtepe'de Alevilere ait evler, Maraş katliamından hatırladığımız çarpı işareti ile fişlendi ve Serpil – Ali Ekber Kartal çiftinin evinin önüne bomba süsü verilmiş paket bırakıldı.

Son iki hafta içinde Alevilere yönelik çok sayıda tehdit ve saldırılar yapıldı. Sultangazi Pirsultan Abdal Cemevi Başkanı Zeynal Odabaş, Cemevinden çıkıp evine gittiği sırada arabası kurşunlandı. Hemen arkasından, "Aleviler Barış İstiyor" konulu toplantıya katılmak için İstanbul'dan Ankara'ya doğru yola çıkan Alevi Bektaşi Federasyonu Başkanı Baki Düzgün, eşi Yurdanur Düzgün ve Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı Doğan Demir'in içinde bulunduğu araca, Ankara'ya 80 km kala uzun namlulu silahlarla ateş açıldı.

Şans eseri ölen ve yaralananın olmadığı bu olaylarla Aleviler korkutulmak sindirilmek marifetiyle toplumsal hak mücadelesinden uzak tutulmak istenmiştir. Son 1 yılda yaklaşık 20 kez meydana gelen bu olaylarda failler bulunamamış ya da emniyet güçleri tarafından "çocuklar yapmıştır" türden trajik açıklamalarla geçiştirilmiştir. Bu saldırılar karşısında emniyetin tutumu ve faillerin bir türlü bulunamaması gösteriyor ki, bu işaretlemeleri çocuklar değil "iyi çocuklar" yapmıştır.

Bugün yetkisiz hükümet ve cumhurbaşkanı tarafından bir yangın yerine çevrilen ülkemizde tüm bu tehditlere karşın Aleviler barış iradesinden yana tavır almışlardır. Alevilerin Barış Bloku'ndan yana tavır alması, 7 Haziran seçimlerinde kendi kurum temsilcileriyle HDP listelerinden meclise girmesi birilerini telaşlandırmış olacak ki, saldırılarına ve korku politikalarına hız verdiler. Ülkenin her yanı yangın yeri iken, savaş çığlıkları her yanı kaplamışken Alevilerden çıkan Barış çığlığı belli ki savaş isteyenlerce önlerinde engel olarak görülmüştür. Bundan dolayı Aleviler de

diğer demokratik güçler gibi iktidarın hedefi olmuştur.

Mevcut gayri meşru hükümetin savaş kararı aldığı, kan gölüne dönen bölgemizde sadece barıştan bahsetmek, herkese eşit mesafede durmak adına katliamlara tavırsız kalmak, Alevileri kendilerini bekleyen olası bir felaketten korumaz.

S**adece sızlanmak, barış çağrıları yapmak yetmez !**

Alevilerin katliam tehdidine karşı yapmaları gereken bellidir. örgütlenmek ve kendi öz savunmalarını oluşturarak ,devrimci güçlerle birlikte hareket etmek. Ülkemizin kan gölüne çevrildiği, en son Varto'da, Cizre'de, Silvan'da görüldüğü gibi karanlık ellerce kanlı katliamların yapıldığı, Kürt kızlarının çıplak bedenlerinin teşhir edildiği, onlarca sivilin katledildiği, binlerce işyerinin yakılıp yıkıldığı bir süreçte sadece sızlanmak, barış çağrıları yapmak bir işe yaramaz.

Bakın Vartoda olanlara; Varto olayları sonrası bölgeye giden HDP Heyeti sözcüsü Selma Irmak Varto'da katliam gecesi yaşandığını, ancak devletin bunun üstünü örtmeye çalıştığını vurguladı. Selma Irmak,: *"Devlet burada ne yaptı bilmiyoruz. Hiçbir görevli çıkıp açıklama yapmadı. Savcı ilçeyi terk etmiş, emniyet amiri görüşmedi, vali arazide olduğunu söyledi, kaymakam iki gün boyunca gelmeyeceğini söylüyor. Burada neler oluyor? Varto'da neler yaşandı? Mülki amirler sokağa çıkma yasağı sırasında ne yaptı, kaç insan öldü? Bu insanlar nerede. Beyin, saç ve kemik parçaları kime ait? İnsanlar bombalandı mı?" Bilmiyoruz dedi.*

Alevileri de, kendisine karşı kurulmuş "ihanet odağı" içinde gören Erdoğan, açıkça IŞİD'e hedefi gösteriyor. Kendi mezhebinden olanlara, karşı mezhebi ortadan kaldırın emri veriyor. Bu durumda Aleviler sadece barış isteyerek, sadece davalar açarak kendilerini olası katliamlardan koruyamazlar.

Faşist iktidar bugün Kürdistanın dört bir yanında olduğu gibi Kürt , Arap ve Türkmen Alevilerin yaşadığı bölgelerde de kitlesel soykırım operasyonları yapmakta, halkı 90'lardaki gibi göçe zorlamakta ve bu amaçlı katliamları hayata geçirmektedir. Bundan dolayı artık pasif bir biçimde sadece söylemde kalan barış çağrıları ile yetinmek Alevileri de, Kürtleri de, devrimcileri de katliamlardan korumaz. Savunmamız da, barış söylemimiz de, aktif olmalıdır. Tüm demokrasi güçlerini bir araya getiren birleşik bir muhalefetin öncülüğünde siyasetin yanında sokak direnişlerimizi de geliştirebilirsek bu meşruiyetini yitirmiş darbe iktidarını geriletebiliriz.

Alevi askerin resmi cenaze töreni camide yapıldı

İzmir Foça'da PKK tarafından gerçekleştirildiği söylenen bombalı saldırıda hayatını kaybeden Er Özkan Ateşli'nin cenazesi İstanbul'da düzenlenen 2 farklı törenle toprağa verildi.

Samsunlu Alevi bir ailenin 2 çocuğundan biri olan Özkan Ateşli için ilk tören Esenyurt'taki Haramidere cemevinde düzenlendi. Cemevi'nde cenaze töreni yapılan Er Özkan Ateşli'nin naaşı daha sonra askeri tören için Ataköy 5. Kısım Camii'ne götürüldü.

Diğer tören ise Ataköy Camii'nde düzenlendi. Buradaki askeri törene ise yaşamını yitiren erin ailesi ve devlet yetkilileri katıldı.

Alevi askere 2 farklı cenaze töreni düzenlenmesi akıllara Askeri törenin neden cemevinde yapılmadığı sorusunu getirdi. Muhalifgazete.com'a konuşan yaşamını yitiren erin amcası, *'Biz Alevi bir aileyiz şehidimizin cemevinden kaldırılmasını istedik burada helallik alacağız. Devlet töreninin Ataşehir 5. kısımda yapılacağını söylediler'*
dedi.

Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği Başkanı ve HDP milletvekili Ali Kenanoğlu yaşananlarla ilgili gelişmeleri ve tepkisini Twitter hesabından duyurdu ve Alevi asker için Cemevi yerine Cami'de tören düzenlenmesine tepki gösterdi ve ayrımcılık ve asimilasyonun ölünce de devam ettiğini vurguladı.

Kenanoğlu tepkisini ise; *"Alevilerin dirisine de ölüsüne de asimilasyon uygulanıyor. Bir Alevi*

ailenin çocuklarını nasıl yolcu edeceğine müsaade edilmiyor, bu ne vicdana, ne dine, ne de insanlığa sığar. Ayıptır, günahtır, zulümdür” diyerek dile getirdi.

Kenanoğlu, Alevilerin asker olsalar da yaşamlarını yitirdiklerinde kendi ibadethanelerinde yolcu edilememelerine tepki gösterdi. 'Bu dün de böyleydi bugün de' diye konuşan Kenanoğlu, 'Aleviler hep öteki' dedi.

Erdoğan ne yapmak istiyor ?

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin ve gelmiş geçmiş tüm hükümetlerinin Alevilere yönelik bakış açısı istisnasız bellidir. Bu bakış yok saymacı ve en iyi dönemlerinde ise Devletin âli menfaatleri için kullanmaya yönelik “lütuf ve hoşgörü” şeklinde tarif edilebilir. Bugünkü islamo faşist iktidar döneminde Alevilerin yaşadığı sorunlar azalmayıp gittikçe artmıştır. Önceleri sadece inançsal olan sorunlara bir de yaşamsal sorunlar eklenmiştir. Böylesi koşullar da doğaldır ki Aleviler; tehdit, hakaret ve fiili saldırılara karşı tedbir almakla karşı karşıyadır.

Tayyip Erdoğan mutlak hakimiyeti için Sünni çoğunluğun milliyetçi muhafazakar damarına oynarken, onların tarihi süreçlerden günümüze gelen önyargılı reflekslerini okşamaktadır. Bunun da en başında gelen Alevi düşmanlığıdır. Elbette sadece Alevilere düşman değildir. O aynı zamanda, eşitlikten, özgürlükten, kardeşlikten, hukuktan, insan haklarından yana olan herkese düşmandır. Son seçimle birlikte özellikle kendisine oy vermeyen Alevileri, devrimcileri, demokratları, aydınları ve Kürtleri cezalandırmaya çalışıyor. Bu toplumsal kesimler üzerinde devlet terörü estirerek HDP’ye giden oyları azaltmak istiyor.

Erdoğan’ın belirlemesiyle seçimlerin 1 Kasımda yapılacağı belirtiliyor. AKP hemen hergün seçim anketleri yaptırmaktadır. Seçimler AKP’yi iktidara taşıyacaksa yapacaklar, eğer anketler tersini gösterirse de Suriye ile doğrudan savaşa girerek, olmadı Kandil’e karadan da saldırarak “savaş koşullarında seçim olmaz” denilip, seçimleri bilinmez bir tarihe erteleyecek ve gerekirse de meclisi bile fehsederek, tek başına Erdoğan’ın belirlediği bir hükümetle “normal seçim koşulları” oluşana kadar Tek karar vericisi Erdoğan olan bir sultanlık ile Türkiye yönetilecektir. Tabi bunların hepsi ayrı ayrı senaryolar olarak gündemde tutulmaktadır. Hangisi, hangi koşullarda uuygulanabilir yaşayıp göreceğiz.

Erdoğan’ın kendi deyimiyle tek bir derdi var; “İslam, İslam, İslam”. Erdoğan ideolojik, teolojik,

ekonomik, sosyal ve hukuksal olarak siyasallaşmış Sünni İslam hegemonyasını inşa ederek Sünni –İslam egemenliğinin hakim kılındığı devlete uygun bir toplum yaratmak istiyor. Bunun için kendisini başkanlığa taşıyacak güçlü bir AKP iktidarı istiyor. Bu iktidarı kaybetmiş olmayı hazmedemiyor. Oynadığı bir kumardır. Ancak iktidarını yitirmiş bir AKP'nin param parça olacağının bilinciyle yasaları da, meşruiyet sınırlarını da zorlayarak bu seçim kumarını oynamaktan başkaca çare bulamamış görünüyor.

Erdoğan'ın 13 yıllık iktidarında söylemde çokça söylediğinin aksine demokrasi, çoğulculuk, laiklik, eşit yurttaşlık ve eşit haklar gibi evrensel dertleri yoktur. Onun tek derdi islam devleti kurmaktır. Bu amaca varmak için de ne gerekiyorsa onu yapmıştır ve eğer engellenemezse, yapmaya da devam edecektir.

Bu durumda ilerici güçlere, Kürt hareketine, Alevilere, Çevrecilere düşen, HDP şemsiyesi altında ortak bir blok olarak seçimlere katılmaktır. Dün bizler meclise denildi, şimdi de Bizler İktidara denilerek AKP hak etmediği mevzilerden de sökülüp atılmalıdır.